

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 92.442 van 19 januari 2001

A. 64.916/VIII-1783

In zake : **VANHEMELRIJCK** Anne,
Herreweghestraat 23/3
1090 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Volksgezondheid, Leefmilieu en
Pensioenen,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Catherine VANDERGUNST, advocaat,
avenue Reine Astrid 11
1330 Rixensart.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 31 juli 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Anne VANHEMELRIJCK de nietigverklaring vordert van het koninklijk besluit van 9 januari 1995 waarbij Anne-Marie VOETS op 1 januari 1995 benoemd wordt tot adjunct-adviseur bij de bestuursafdeling Maatschappelijk Welzijn van het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, hoofdbestuur;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer PAQUET, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 11 mei 2000, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 17 november 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 8 december 2000;

Gehoord het verslag van Mevr. GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster;

Gehoord het eensluidend advies van de heer PAQUET, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster op 1 augustus 1989 benoemd is tot bestuurssecretaris-jurist op proef bij het Ministerie van Volksgezondheid; dat ze op 1 augustus 1990 vast benoemd is in die graad, met ranginneming voor bevordering in graad op 1 augustus 1989; dat ze bij bericht van 6 september 1994 ervan op de hoogte is gebracht dat via bevordering in graad drie vacante betrekkingen van adjunct-adviseur zouden worden toegewezen, waaronder één bij de bestuursafdeling Maatschappelijk Welzijn; dat ze naar die betrekking heeft gesolliciteerd; dat ze van de bestreden handeling in kennis is gesteld door de bekendmaking ervan, bij wijze van vermelding, in het Belgisch Staatsblad van 30 mei 1995;

Overwegende dat verzoekster bij een aangetekende brief van 21 april 1997 gevraagd heeft om het onderwerp van haar beroep uit te breiden tot het ministerieel besluit van 17 februari 1997 waarbij Anne-Marie VOETS is aangewezen voor een voorlopige aanstelling in het hogere ambt van hoofdinspecteur-directeur;

Overwegende dat verzoekster, bij een op 30 maart 1997 ter post aangetekend verzoekschrift, de nietigverklaring heeft gevorderd van dezelfde handeling; dat het verzoek om uitbreiding van het onderwerp van het beroep dat verzoekschrift overlapt; dat er geen reden is om dat verzoek in te willigen;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat verzoekster haar belang bij het beroep heeft verloren; dat ze uiteenzet dat het koninklijk besluit van 10 april 1995 houdende vereenvoudiging van de loopbaan van sommige

ambtenaren in de rijksbesturen die behoren tot de niveaus 1 en 2+ de graden van bestuurssecretaris - rang 10 - en van adjunct-adviseur - rang 11 - schrapt en de personeelsleden die een van die graden bekleden ambtshalve benoemt tot adjunct-adviseur - rang 10 -; dat ze erop wijst dat die wijzigingen, die uitwerking hebben op 1 juni 1994, helemaal niets veranderen aan de anciënniteit van de betrokken ambtenaren; dat de verwerende partij daaruit besluit dat "verzoekster haar belang zal hebben verloren om de lopende procedure naarstig te vervolgen in zoverre ze dezelfde graad zal hebben als degenen wier benoeming wordt bestreden, te weten de graad van adviseur (lees: adjunct-adviseur), aangezien het belang afhankelijk is van het voordeel dat verzoekster zou kunnen halen uit de nietigverklaring van de handeling waar zij in haar beroep op doelt";

Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord de volgende bezwaren maakt :

" De verwerende partij betwist verzoeksters belang. De verwerende partij voert evenwel in hoofdzaak als argument aan dat aangezien de nieuwe graad van adviseur (lees: adjunct-adviseur) op 1 juni 1994 op eenvormige wijze en met terugwerkende kracht is verleend aan de bestuurssecretarissen en aan de adjunct-adviseurs, verzoekster geen aanspraak zou kunnen maken - quod non - op enig belang doordat die nieuwe graad haar aldus sedert die datum zal zijn verleend.

Daarbij vergeet men evenwel in het onderhavige geval dat verzoekster, daar ze niet in kennis is gesteld van de rangschikking, zich niet heeft kunnen verdedigen door daartegen bezwaar in te brengen. Ze had, indien het een vergelijkend examen was geweest, kunnen worden gerangschikt bij de in aanmerking genomen gegadigden en eventueel kunnen worden bevorderd tot adjunct-adviseur vóór de bekendmaking van het koninklijk besluit van 10 april 1995 houdende vereenvoudiging van de loopbaan van sommige ambtenaren in de rijksbesturen die behoren tot de niveaus 1 en 2+ (...).

Verzoekster had zich, net zoals de tot adjunct-adviseur bevorderde personen, sedert 1 januari 1995, met recht kunnen beroepen op zulk een bevordering en het uitoefenen van het ambt in het verdere verloop van haar loopbaan.

De nieuwe graad van adjunct-adviseur is hoe dan ook nog slechts een wervingsgraad en niet een bevorderingsgraad overeenkomstig het koninklijk besluit van 10 april 1995.

Het belang van verzoekster, die de nietigverklaring van de omstreden bevorderingen beoogt, blijft een dadelijk en stellig belang, ongeacht of het koninklijk besluit van 10 april 1995 later nog geldig is; wij vernamen trouwens dat tegen dat besluit zelf verscheidene beroepen tot nietigverklaring zijn ingesteld";

dat verzoekster in haar laatste memorie in het bijzonder nog het volgende betoogt :

"(...)

Het is belangrijk erop te wijzen dat (Anne-Marie VOETS) de bestreden bevordering tot adjunct-adviseur heeft gekregen lang voordat de latere

statuutsbepalingen waarbij de bestuurssecretarissen automatisch adjunct-adviseur konden worden, in werking zijn getreden; dat evenwel tijdens de procedure voor de bevordering in dat ambt essentiële beginselen ronduit zijn geschonden, namelijk de inachtneming van de rechten van verdediging van verzoekster, die naar dat ambt dong.

Het belang verbonden aan het beroep tot nietigverklaring is hoe dan ook nog altijd een dadelijk belang, voorzover de toekenning van een hoger ambt met ingang van 17 februari 1997, voor een periode van zes maanden, herhaaldelijk is verlengd, zodat tijdens de laatste periode waarvoor dat hoger ambt is toegekend, verzoekster op 1 augustus 1998 inmiddels de vereiste anciënniteit van negen jaar heeft verworven, terwijl de uitoefening van het hoger ambt op die datum nog altijd was toegekend aan mevrouw VOETS, die niet aan de vereiste rechtspositionele voorwaarden voldeed.

(...) Er was dus een periode waarin verzoekster aan de rechtspositionele voorwaarden betreffende de toekenning van een hoger ambt voldeed, terwijl de genoemde persoon er zelf niet aan voldeed en er trouwens eerst vanaf 1 april 2000 wel aan voldeed. Zo moeten sommigen absoluut aan bepaalde voorwaarden voldoen, terwijl dat van anderen - die er nog minder aan voldoen - niet wordt geëist. Het gaat dus om discriminerende behandelingen.

(...)

Dit neemt niet weg dat de ambtenaren die onder de toepassing vallen van het koninklijk besluit van 10 april 1995 houdende vereenvoudiging van de loopbaan van sommige ambtenaren in de rijksbesturen die behoren tot de niveaus 1 en 2+ verscheidene keren opnieuw zijn gediscrimineerd, onder meer doordat de inwerkingtreding van dat besluit meermaals is uitgesteld... zodat procedures voor bevordering door verhoging in graad zijn ingesteld en slechts aan bepaalde personen ter kennis zijn gebracht. Daarbij zijn verzoeker en trouwens ook andere ambtenaren die geacht werden ook adjunct-adviseur te zijn geworden via een collectieve gunst, niet op dezelfde manier behandeld, terwijl ze geacht werden gelijk te zijn (quod non).

Er bestaan net zoveel verdedigbare juridische theorieën als er belanghebbenden en methoden zijn die nochtans erg relevante middelen kunnen verzwijgen of verbergen";

Overwegende dat de verwerende partij de Raad van State in haar laatste memorie verzoekt om recht te spreken in de zin van arrest nr. 82.776 van 8 oktober 1999; dat ze inzonderheid beklemtoont :

- "1° dat de omstandigheid dat de nieuwe graad van adviseur nog slechts een wervingsgraad is, van geen belang is, aangezien die nieuwe graad aan alle betrokken ambtenaren op dezelfde manier wordt verleend en;
- 2° dat een mogelijke nietigverklaring van het koninklijk besluit van 10 april 1995 niet kan wettigen dat verzoekster haar belang behoudt, aangezien ze niet kan betekenen dat de betrokken ambtenaren niet-betwiste en dus definitief verkregen rechten verliezen, zoals in het aangehaalde arrest wordt onderstreept";

Overwegende dat in de motivering van het genoemde arrest nr. 82.776 inzonderheid staat :

" dat artikel 26 van het koninklijk besluit van 10 april 1995 houdende vereenvoudiging van de loopbaan van sommige ambtenaren in de rijksbesturen die behoren tot de niveaus 1 en 2+ titel III, waarin de artikelen 14 tot 20 van het koninklijk besluit van 20 juli 1964 betreffende de hiërarchische rangschikking en de loopbaan van sommige personeelsleden van de rijksbesturen vervat zijn, opnieuw opneemt; dat artikel 14, § 1, van het laatstgenoemde besluit in rang 10 de graad van adjunct-adviseur instelt en paragraaf 3 ervan in rang 10 de graad schrapt van bestuurssecretaris en in rang 11 die van adjunct-adviseur; dat luidens artikel 20 van hetzelfde besluit de personeelsleden die een van deze geschrapte graden bekleden ambtshalve worden benoemd in de graad van adjunct-adviseur en de in de graad die ze bekleedden verkregen anciënniteit behouden en voor de berekening van de graadanciënniteit van de ambtshalve in een graad van rang 10 benoemde personeelsleden, de in aanmerking komende diensten verricht in een graad van de rangen 11 en 12, geacht worden verricht te zijn in de graad van rang 10; dat krachtens artikel 8 van het koninklijk besluit van 3 juni 1996 houdende wijziging van diverse verordeningsbepalingen toepasselijk op de rijksambtenaren, het koninklijk besluit van 10 april 1995, wat niveau 1 betreft, in werking is getreden op de dag van de inwerkingtreding van de personeelsformatie van het ministerie of de betrokken instelling van openbaar nut waarin de nieuwe loopbanen met betrekking tot dat niveau zijn opgenomen, en uiterlijk op 1 juni 1997";

dat die bevindingen van toepassing zijn op de onderhavige zaak; dat daaruit blijkt dat verzoekster, alsmede degene op wie de bestreden handeling betrekking had, op 1 juni 1997 benoemd waren in de graad van adjunct-adviseur; dat de diensten die laatstgenoemde in de graad van adjunct-adviseur in rang 11 heeft vervuld, geacht worden vervuld te zijn in de graad van adjunct-adviseur in rang 10, net zoals die van verzoekster in de graad van bestuurssecretaris; dat, gelet op die omstandigheden, de bestreden handeling op zich geen belemmering voor de verdere loopbaan van verzoekster betekent, te meer daar verzoekster, naar eigen zeggen en zonder dat ze daarin wordt tegengesproken, meer anciënniteit in niveau 1 heeft dan haar mededingster; dat, gelet op die omstandigheden, niet duidelijk is welk voordeel verzoekster bij de nietigverklaring van de bestreden handeling zou kunnen hebben; dat ze nu dezelfde graad heeft als haar mededingster en geen enkel recht kan laten gelden dat de verwerende partij in geval van nietigverklaring zou verplichten om haar loopbaan te herstellen; dat het loutere feit dat verzoekster een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld tegen een ministeriële beslissing waarbij Anne-Marie VOETS voor de uitoefening van een hoger ambt wordt aangewezen, onverminderd de uitspraak over dat beroep, niet voldoende is om ervoor te zorgen dat verzoekster een dadelijk belang erbij zou hebben; dat het beroep bij gebrek aan een dadelijk belang niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op negentien januari tweeduizend en één door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.